

חוק תקציבי השירותים הדתיים היהודים (תיקון), תשכ"ו-1966 *

1. בסעיף 3 לחוק תקציבי השירותים הדתיים היהודיים, תשכ"ט-1949¹ (להלן – החוק) –

- (1) במקום סעיפים קטנים (א) ו-(ב) יבוא:

"חוק זה, "מועצת דתית" –

- (1) מועצת שהרכבה חדשה בהתאם לתקנות המועצות הדתיות היהודיות (הידיש הרבכ), תשכ"ג-² 1963;
- (2) מועצת שהרכבה בהתאם לחוק בתקופה שבין יום כ"ב באב תשכ"ט (17 באוגוסט 1949) לבין תחילתו של חוק תקציבי השירותים הדתיים (תיקון), תשכ"ו-1966;
- (3) מועצת שהוקמה לפי סעיף 4.

(2) ההוראות שבסעיפים קטנים (ג), (ד) ו-(ה) יסמננו, כסדרן, בסעיפים 5, 6 ו-7.

הוספה סעיף 3 לחוק יבוא:

"הקט מועצות 4. ברשות מקומית שאנו בה מועצת דתית רשאי שר הדתות להקים מועצת דתית, בהתאם להוראות אלה:

- (1) מספר חברי המועצת הדתית שלא יעלה על מספר חברי הרשות המקומית, ייקבע על-ידי שר הדתות;
- (2) מספר חברי המועצת הדתית יוצאו ממועדדים:
  - (א) על-ידי שר הדתות;
  - (ב) 45% על-ידי הרשות המקומית;
  - (ג) 10% על-ידי הרובנות המקומית;

לצורך קביעת מספר המועמדים כאמור ייחסב שבר המגיע לחצי ומעלה כיחידה שלמה;

(3) שלושת הגופים הנזכרים בפסקה (2) יהוו דעתם על המועמדים להתחננות לחברי המועצת הדתית מבחינת התאמתם האישית לשמש בתפקיד זה ומבחןיהם ייצוגם המתאים, ב準ך המועצת הדתית, של הגופים ושל העדרות המועונינים בקיומם של השירותים הדתיים במקומות;

(4) (א) לא צריכה הרשות המקומית לשר הדתות מכסת המועמדים למועצה הדתית לפי פסקה (2) (ב) תוך שלושים يوم מיום שנשלחה אליה דרישת השר, תישלח דרישת נספח; לא בעננה הרשות המקומית גם לדרישת הנוטפת תוך חמישה עשר ימים מיום שנשלחה, רשאי שר הדתות להציג את מסכת החברים שנועדה לרשות המקומית.

* נתקבל בכנסת ביום כ"ג בתמוז תשכ"ו (11 ביולי 1966); הצעת החוק ודבריו הפסכו בה"ח 677, תשכ"ו.

¹ עמ' 56.

² ס"ח תשכ"ט, עמ' 150; ס"ח תשכ"ג, עמ' 77.

³ ק"ת תשכ"ג, עמ' 1597.

- (ב) הוראת פסקת משנהה (א) תחול גם על מכתת המועמדים לפי פסקה (2) (ב);
- (5) נתגלו חילוקי דעת בין שלושת הגופים הנזכרים בפסקה (2) יובאו חילוקי הדעות להכרעת ועדת שרים המורכבת משער הדתות, שר המשפטים ושר הפנים או נציגיהם; ערער שר על החלטת הוועדה, אכריע הממשלה.

חלפת סעיף 4

3. במקומם סעיף 4 לחוק יברא:

- “**ביצוע ותקנות 8.** (א) שר הדות ממונה על ביצוע חוק זה והוא רשאי להתקין תקנות בכל עניין הנוגע לביצועו, ובין השאר תקנות בדבר –
- (1) מיינוי חברים למועצה דתית במקום חברים שמקום נתפנה;
  - (2) בחירות של רבני עיר; לעניין זה, “רב עיר” – רב של ישוב שהוא עיריה או מועצת מקומית (רב מקומי);
  - (3) רישיון חברות לענייני קבורה של היהודים, ובכלל שיוכתח כי לא ינתן רישיון אלא לגוף שהוכיה שיש בידו לעשות את הסידוריים המנהליים והכספיים הדורושים לשם מילוי תפקידיו; לעניין זה יראו רשות מקומית ומועצת דתית כגוף שהוכיה שיש בידו לעשות סידוריים כאמור;
  - (4) הקמת מועצות לבתי עליון יהודים על-פי בקשה החברות העוסקות בקבורת היהודים במקום, הרשות המקומית או המועצה הדתית, והגדרת תפkidין של מועצות אלה.
- (ב) מועצת דתית, חברה לענייני קבורה של היהודים ומועצת לבתי עליון יהודים רשויות, באישור שר הדותות ובהתאם לתקנות שתתקין לעניין זה, להטיל אגרות بعد שירותה.”

4. סעיפים 4 ו-5 לוחק – בטלים.

5. אישור פעולות ומעמד

- (א) לעניין פעללה שנבעחה לפני תחילת חוק זה על-פי התקנות המבויתות להלן יראו אותן תקנות כתקנות שהותקנו כדין, ואלה הן:
- (1) תקנות המועצות הדתיות היהודיות (חילופי גברא), תשכ"ה-³ 1965;
  - (2) תקנות העדות הדתיות (ארגונן) (בחירות רבני עיר), תשכ"ז-⁴ 1965;
  - (3) תקנות העדות הדתיות (ארגונן) (חברות לענייני קבורה של היהודים), תש"י"ח-⁵ 1958;
  - (4) תקנות העדות הדתיות (ארגונן) (מועצת בתי העליון היהודים בירושלים), תשכ"ב-⁶ 1962;

³ ק"ת תשכ"ה, נמ' 2578.

⁴ ק"ת 1780, תשכ"ו, נמ' 20.

⁵ ק"ת תש"י"ח, נמ' 1904.

⁶ ק"ת תשכ"ב, נמ' 1382.

(ב) לעניין פעילה שנעשתה לפני תחילת חוק זה או תוך ששה חדשים לאחר תחילתו על-פי תקנות הדתוות (ארגונן) (אג'רנות), תש"ז-1956⁷, יראו אותן תקנות כתקנות שהותקנו כדין.

(ג) מועצת דתית שהרכבה חודש בהתאם לתקנות המועצות הדתוות היהודיות (תיקויש הרכב), תשכ"ג-1963, או שהרכבה בתקופה שבין יום כ"ב באב תש"ט (17 באוגוסט 1949) לבין תחילת חוק זה, יראו כמועצת דתית הקיימת כדין.

זרח וריה פטייג
שר הדתות

לווי אשכול
ראש הממשלה

קדиш לוז
ירשב ראש הכנסת
מללא מקום נשיא המדינה

? קיץ תש"ז, עמ' 894.

חוק הכנסת לישראל (תיקון), תשכ"ו-1966 *

1. במקומות סעיף 1 לחוק הכנסת לישראל, תש"ב-1952¹ (להלן – החוק המקורי), יבוא:
- חוראות כללות 1. (א) מי שאינו אזרח ישראלי, תהיה כניסה לישראל על פי אישרת עולה או על פי אישרה לפי חוק זה.
- (ב) מי שאינו אזרח ישראלי או בעל אישרת עולה או מעורת עולה, תהיה ישיבתו בישראל על פי רישיון ישיבה לפי חוק זה."
- תיקון סעיף 2 האמור בסעיף 2 לחוק המקורי יסומן בסעיף קטן (א) ואחריו יבוא:
- "(ב) אישרה ורישיון ליישבת מעבר או ליישבת ביקור יכול שייננו לקבוצת בני-אדם בצוותא."
2. במקומות סעיף 7 לחוק המקורי יבוא:
- תחנות גבול 7. לא יוכל אדם לישראל, בין שהוא אזרח ישראלי ובין שאינו אזרח ישראלי, אלא באחת מתחנות הגבול שקבע שר הפנים בצו שפורסם ברשומות, ולאחר שהתייצב שם לפחות קצין בקורס הגבולות והציג לפניו דרכון או תעודה מעבר בני-המוקף; שר הפנים רשאי לפטור אדם מהווארות סעיף זה, אם יש נסיבות מיוחדות המצדיקות זאת לדעתו."

* נתקבל בכנסת ביום כ"ה בתמוז תשכ"ו (13 ביולי 1966); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בה"ח 675, תשכ"ו, עמ' 48.
1 ס"ח תשכ"ב, עמ' 354.